

[Socialministeren.]

Størrelse som tidligere, saa havde Forholdene været forfærdelige. Der foreligger altsaa her en Misforstaaelse af Lovgivningen fra Skotøjsarbejdernes Side.

I øvrigt havde jo den ærede Ordfører (Stensballe) med sin stærke Omtale af Skotøjsarbejdernes Resolution, til hvis Indhold han ikke ønskede at tage det fjerneste Hensyn, end ikke det Hensyn, som vilde ligge i en midlertidig Gennemførelse af det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord i Dag, den Hensigt at vende tilbage til det 15 Gange paa Rigsdagen diskuterede Spørgsmaal om Arbejdsløshedslovens Bæreevne under Kriseforhold. Det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelse om, at jeg ikke var uden Skyld i, at man i Arbejderkredse hævdede, at Arbejdsløshedsloven ikke kan holde under Krisetilstande. Nej; det kan man ikke sige, jeg er uden Skyld i. Den Beskyldning kom mig ikke som nogen Overraskelse, da jeg som bekendt — er det ikke 12 eller 13 Gange — har sagt det samme her i Rigsdagen. Der er egentlig ikke noget overraskende i, om Arbejderne, som disse Spørgsmaal særlig har Interesse for, ogsaa skulde have lagt Mærke til, at jeg har sagt, at Arbejdsløshedslovens Forsikringsordning ikke kan holde under egentlige Krisetilstande. Nu maa jeg tilstaa, at jeg troede, at vi havde Raad til her at behandle hinanden loyalt, i hvert Fald mere loyalt, end den ærede Ordfører optraadte med Hensyn til disse Spørgsmaal. Jeg har Raad til det. Forholdet er, saaledes som det ærede 13de tingvalgte Medlem (A. Johansen) gjorde opmærksom paa, at ved Beregningerne i Forbindelse med Socialreformen regnede man overhovedet slet ikke og kunde man ikke regne med Kriseforhold af den Karakter, som vi har kendt i 1932—33 og til Dels kender nu. Som Følge deraf ansaa man det aldeles ikke for nødvendigt, ja, man faldt slet ikke paa den Tanke at opstille Beregninger, opstille en Forsikringsordning, som skulde kunne holde under saa katastrofale Forhold. Det ved enhver, og det er egentlig urimeligt, at man skal være nødt til at gentage dette. Under Behandlingen i Rigsdagen af Socialreformen og af Forslaget til Arbejdsløshedsloven skete der saa det, at Arbejdsløsheden, da man var naaet hen i 1932, steg saaledes, at man — jeg tror; det særlig var fra konservativ Side — flere Gange spurgte: ja, men hvordan er det med de Tal? kan de nu holde? kan hele Beregningsgrundlaget nu holde? er det i Virkeligheden stillet saadan op, at det kan

holde i en egentlig Krisetid? Jeg svarede Gang paa Gang i Rigsdagen: Nej, det kan det ikke. Beregningerne er opstillet under Hensyn til det, vi tidligere — i Forhold til normale eller nogenlunde normale Forhold — kaldte ekstraordinære Forhold, hvor Arbejdsløsheden laa omkring ved 20 pCt. Men naturligvis, hvis Arbejdsløsheden kommer op i saadanne Højder, som vi har set i 1932 og i 1933, kan Beregningerne ikke holde.

Den ærede Ordfører ved, at det er gentaget Gang paa Gang. Det, man saa holder sig til, er to Udtalelser. Man lægger navnlig Vægten paa Udtalelserne i Bemærkningerne — saa vidt jeg erindrer til det saakaldte Sommerhjælpslovsforslag i 1933. Disse Bemærkninger er ganske rigtigt formuleret, som om Arbejdsløshedsforsikringen var beregnet til ogsaa at skulle kunne holde under alle mulige ekstraordinære Forhold. For saa vidt havde Venstre altsaa, hvis der ikke forelaa andet end disse Bemærkninger, Ret til at sige: Vi er gaaet ud fra, at dette ogsaa gjaldt Kriseforhold. Men der foreligger andet end disse Bemærkninger. Der har nemlig i Folketinget været ført en Forhandling netop om dette Spørgsmaal, og denne Forhandling har jeg citeret før, det kan den ærede Ordfører for Venstre ikke være uvidende om. Og naar han er vidende om den, er hans Optraeden i Dag ikke loyal. Jeg sigter her til Forhandlingen i Oktober 1933 om Understøttelse til anerkendte Arbejdsløshedskasser, altsaa et tilsvarende Lovforslag som det, der her foreligger. Jeg bliver nødt til, for ikke at skulle holde en lang Tale, at anmode den højtærede Formand om Tilladelse til at læse dette Stykke op. Det drejer sig nøjagtigt om det, den ærede Ordfører var inde paa. Jeg sagde den 18. Oktober i Folketinget, Folketingstidenden Sp. 204—205:

„Den ærede Ordfører for Venstre henviste med Hensyn til Hovedforslaget om Udvidelse af Understøttelsen til Arbejdsløshedskassemedlemmerne til sine tidligere Bemærkninger under Forhandlingerne i forrige Samling. Den ærede Ordfører kogte igen op, hvad Venstrebladene har fundet det passende i større Udstrækning at beskæftige sig med, nemlig et Citat fra Behandlingen af Forslaget til Lov om Sommerhjælpen. Dette Citat gaar ud paa, at mine Bemærkninger om Forslaget til Sommerhjælpen indeholdt en Udtalelse, hvorudfra man maatte slutte, at der ikke kunde blive Tale om at fremsætte nogen Art af supplerende Lov-